

*Kritika**Szindikátus 1.*

IRODALOM

Úgy néz ki, hogy a 2022. Esztendő nem múlik el eseménytelenül. Decemberben ugyanis megjelent a Szindikátus magazin első száma. Hogy mi ez egyáltalán, és mi köze a MAGUS-hoz és miért kell vele foglalkozni? Ezeket a kérdéseket járom körbe a kritikámban, ami inkább ismertetés, mintsem a megszokott kritika, noha nem megyek majd el a hibák mellett sem.

A MAGUS kártya háza táján rég nagy a mozgolódás. Minőségi képek, kiadások, növekvő számú versenyek és rendezvények, és persze az árnyékban megbúvó ötletelések, project-kezdemények. Magam is többre bekapcsolódtam így vagy úgy. Nade hol érdekel ez minket? Erről részletesebben egy másik cikkben értekezek majd... de azért ide is kívánczik valami. Aquir, Magyar Máté neve, aki nem azért szimpatikus, mert Magyar, vagy mert a MAGUS kártyát nemcsak, hogy feltámasztotta, de azóta is felfelé ívelő ágon viszi – noha ez is elismerést érdemlő – de fáradhatatlanul dolgozik rajta, hogy a MAGUS kártya és a MAGUS szerepjáték rajongói, alkotói, közönsége közeledjen egymáshoz. Nem tántorította el sok negatív vélemény, reménytelenséget sugalló megjegyzés, vagy éppen furcsálkodó ellenállás sem. És most itt van, elkészült a Szindikátus magazin első száma. Mindjárt rá is térek.

A szindikátus, teljes nevén a Fekete Határ Szindikátusa, a magazinon is megjelenő koskoponyás, három hold-

sarló-pengés, MAGUS rúnás logójával, a MAGUS kártyát készítő, versenyeit szervező, Aquir személye által vezetett szervezetnek tekinthető – külső és felületes szemlélőknek a MAGUS kártya csapata. A Szindikátus magazin az ő kiadványuk, amiből az első szám idén decemberben, nagyon korlátozott példányszámban jelent meg. De megjelent – ami már önmagában elég is lenne egy idei dobogóhoz. A magazinról általában annyit, hogy ez egy elsősorban MAGUS kártyával foglalkozó magazin, amit negyedévente terveznek megjelentetni. Itt be is fejezném, ha nem ennél sokkal de sokkal többről lenne szó!

A magazin kitalálója, végül is atyja, a főszerkesztő, Aquir szándéka szerint a magazin nyitni fog a szerepjátékosok és a MAGUS irodalmat szeretők felé is, és nem egy belterjes, afféle „Kártyás-Rúna” lesz, hanem ilyen kiindulási alappal, innen elrugaszkodva szeretne a MAGUS rajongóknak – és akkor értsük ide a MAGUS-brand, ahogy újabban használják – egy rendszeresen megjelenő magazin jellegű kiadványt adni. Ne érezd magad rosszul, ha neked még nincs... mint írtam, a korlátozott példányszám, az előrendelés, ami elsősorban a kártyás körök privilégiuma volt, ilyen korlátozott első megjelenést tett lehetővé – hiába, no, minden kezdet nehéz. Jósolni meg ígéretetni nem

szeretnék, és nem is az én tisztem az, hogy felvázoljam a jövőbeni megjelenéseket, azok beszerezhetőségét, de a szándék világos, a terv egyértelmű és az irány tiszta: a Szindikátus magazin beindulása után nyilván egyre többekhez eljut majd, és beszerezhetővé válik valahogyan.

Hadd merengjek még azon, hogy miért „Kártyás-Rúna” lett. Azért mert. Mert ez a kör csinálta meg. Mert a kiadó berkein belül, vagy ahhoz nagyon közel ennek a körnek volt olyan lehetősége, hajlandósága és támogatottsága, hogy meg tudta csinálni. És itt megint dicsérhetném Aquir nevét, hiszen agilis vezető nélkül sok terv csak az marad. Ő mert nagyot álmodni, és sikerült. Ahogy az előszóban is írja, nem egyedül – nyilván. Kesereghetnék rajta, hogy de hát kártyás magazin van rajta... igen, az. Más idők járnak, mint annak idején, amikor az újságárusoktól a zsebpénzünkől megvehettük a Rúnát. Annak már húsz éve! Azóta semmi ilyesmire nem volt lehetőség, és még a rajongói magazin-szerű próbálkozások is rendre megbuktak. Az egykori Rúnában még a szerepjátékos magazinban volt kártya rovat... most meg kell elégedünk azzal, hogy a kártyajátékos magazinban lesz szerepjáték rovat. Nem muszáj örülni neki – hiszen Jézus óta tudjuk, hogy van, akivel nem lehet jót tenni – mindenesetre ez a magazin a mögötte lévő tervekkel együtt az elmúlt évek MAGUS-ának egyik nagy fegyverténye.

Nézzük magát a kiadványt, mert hát nyomdában készült kiadványról van szó. A magazin A4 méretű, 52 oldalas, jó minőségű, színes, gyönyörű fényes lapokra nyomtatták. Én jobban nem értek a nyomdai szakkifejezésekhez, középen össze van tűzve kapcsokkal.

A borítón Nagy Gergely festménye látható, ha kártyás lennék, mondanám, melyik kép, és bár belső infókat nem akarok írni, csak azt, amit egyszerű MAGUS olvasóként elemezhetek a magazinon, de azért a tisztelet okán emeljük ki, hogy egy olyan személyről készült kártya-képet ábrázol, aki eltávozta okán már nem foghatja kezébe a magazint, pedig biztosan örülne neki.

A borítón látható az említett Fekete Határ Szindikátusa logó, alatta egy kicsike MAGUS kártya logó – ami ugyebár nagyon hasonlít a MAGUS irodalom Delta Vision kiadó által használt, az egykoritól néhány betűben azért eltérő logóhoz.

Ezen kívül néhány cikket ajánló alcím, ami valószínűleg megint a kártyásoknak mond érdeműt, de azért bennem is megmozdul valami a kráni tizenhármakról szóló cikk ígéretét látva.

Belül egy tartalomjegyzék – a MAGUS-ban ez érzékeny téma – és néhány ajánló, köszönetnyilvánítás, amiből kiderül, kit is tettek a legtöbbet ezért a kiadványért, és bár én most cincálom a gyermeküket, úgy érzem, én is köszönettel tartozom, hogy van mit! Majd Aquir előszava jön, hasonló témában, kellően MAGUS hangulatban és pozitív üzenettel a sorok között. Na meg egy impresszum – ezt ki kell elemezni. Azt hogy Magyar Máté a főszerkesztő, tudjuk. Az, hogy Raon – Erdélyi István, avagy Heide Dan – az irodalmi szerkesztő, azt kell, hogy jelentse, hogy a DV munkatársai is megtalálhatók az alkotók között, és a kiadványnak a MAGUS utóbbi években megjelent, nem számos, de jó minőséget képviselő kiadványához hasonló színvonal várható – előrevetítem, hogy így is van. Munkatársak és neves MAGUS kártya rajzolók felsorolása, hiszen az egész magazin tele van jó minőségű, a kártyás rajzolók által készített képekkel, amik színesek, hasonló stílusúak, kiváló minőségűek és főleg MAGUS témájúak. Itt már eldugva azért akad egy DV honlapcím is, meg a kis „C” betűs jogvédő megjegyzésük, holott DV logó nem található a kiadványon.

Nekem kicsit furcsa volt, hogy ide is belekerült a Wayne Chapman engedélyére utaló mondat, amit már a regényekből ismerhetünk. Holott András már több mint egy éve nincs közöttünk... biztos, hogy nem látta. Szerintem semmit nem von le az értékéből a dolognak, ha eztán a „jogutód engedélye” szerepel majd ilyen helyeken, ami ráadásul igaz is. Hasonlóan furcsa a MAGUS logó szövegének DV kiadó jogtulajdonosságára figyelmeztető mondat, ami fölösleges, hiszen az nem jelenik meg a magazin elején sem, meg máshol sem, hiszen ott csak kártyás logó szerepel. Persze be lehet szúrni mindenhová oda nem illő mondatokat. Én meg szeretem a palacsintát.

Na, a „kötelező” köteledések után nézzük meg a magazin érdemi részét.

A Fenevad leginkább egy novellának azonosítható, Magyar Máté tollából, természetesen MAGUS képpel illusztrálva – itt

hangsúlyoznom kell, hogy amikor MAGUS kártya képpel illusztrálnak itt valamit, akkor az nem csak úgy „keressünk egy képet ami megvan a gyűjteményünkben valahol” elven megy, hanem minden cikk a saját, gyakran azonos nevű kártyalapon is szereplő, oda való képet kapja meg.

Vincze Péter Dekkdoktor rendel című cikke annyira kártyás, hogy félnék bevallani, mennyire nem értek hozzá, ám a kártyás tudományt űzőknek kétségkívül hasznos lehet – én valami pakli-tippeknél nézem.

Ezt követi Heidel Dan – tudjátok, MAGUS író – Az Órtálló Nagyok című cikke. Kellően Raonos, mellesleg hat oldalnyi terjedelmével méreletesnek is számít – és egyszerre kártyás és MAGUS-os is. Régebbi, de mégis új koncepció ez a kártyában, ami a bonyesz stratégiai kártyajátékot a hangulatát megalapozó irodalmi és szerepjátékos világba ülteti és hozzá köti. Érdekes, és nem fáj senkinek.

Azután reklám a különleges kártyalapokról – egészségükre. A szép képeket még én is értékelem rajtuk.

A következő cikk John j. Sherwood tollából a Rattikani család története (1. rész). Hoppá. Ha eddig valakinek kétsége volt, ez MAGUS cikk. Persze kártyás képpel illusztrálva – ami a pakliban is Rattikani – meg egyébként szintén egy valós személyről készült kártyalap képe, mert a kártyások között, érdemi alapon, ilyen is van. (A MAGUS MG-t ábrázoló kártyalapért kiált! – na jó, folytatom inkább) A cikk három oldalas, MAGUS-ról szól, és számtalan újdonságot fedezhet fel benne az, aki a régi Rúnák hangulatában, írók tolmácsolásában szeretne Yneven kalandozni, egy nem novella, de nem is tiszta világleíró cikk segítségével.

A következő, Változó idők cikk, Safner Gábortól, megint valami kártyás cucc lesz.

Következik Ronel Vres Giadlar három oldalas cikke, ismét John J. Sherwood tollából. Az NJK történetét – a kártyások ezt háttérnek hívják – bemutató cikk egyszerre kalandos és informatív,

MAGUS-os és hangulatos, amúgy meg egy kártyán is szereplő fickóról, nevesített karakterről szól – nyilván a saját képével. Hangulatos, és a kártyát nem űző MAGUS-ozó számára is inspiráló és élvezetes olvasmány lehet. Ez egy számomra meglepően pozitív dolog, ugyanis ezek a kártyás népek igénylik az ilyet. A sok, számomra érthetetlen és kívülállóként nézve hamar unalmassá váló kártyajáték szabályt harsogó játékos ugyanis a „felkészülési időben” ilyeneket olvas, és valószínűleg ismeri is a karaktereket, amiket a kezéből a jelenbe – jó, nem értek ám hozzá – küld. Ez pozitív, mert MAGUS, nekem is tetszik, pedig nem játszok kártyát, szerepjátékos szemmel is hasznos, és még ynevi részleteket is találok benne.

Ezt megint egy kártyás specifikus írás, a Van kedved kártyázni követi, Vincze Pétertől. Elmeséli, hogyan szippantotta be a téma – ujjaimat keresztezve olvasom, hogy én megússzam.

Újabb nevesített karakter cikk, háttér, a Pimasz. Heidel Dan tolmácsolásában. Ez a négy oldal is a MAGUS-ban játszódik. Már nem az első ilyen cikk...

Egy oldal reklám, ilyen is kell.

Újabb nevesített karakter háttér, újabb Heidel Dan írás, egyszerre elragadó, fantáziát beindító és a jövőbe mutató az, hogyan lehet egy kártya-képet, lapot, karaktert Ynevbe ágyazni.

Ugyanezt teszi John j. Sherwood a fekete szeráf nevet viselő karakterrel, a következő oldalon, hogy azután megint Heidel Dan következzen, egy újabb négy oldalas, csak ezúttal enoszukei érdekeltségű karakterrel. Megint csak sok kijegyzetelni valóval annak, akiket Ynev részletei is foglalkoztatnak.

A végére maradt Raoul Reniernek A kráni tizenhármáról címet viselő írása, ami témáját tekintve a címlap alapján is alkalmas a rajongók bevonására. Egy baj van vele, hogy rövid. Viszont így ez már a második cikk, aminek a folytatása várható a következő számban (Akarok egyet!).

A magazin hátlapján találunk ajánlókat a következő számból, tehát tervezve van és lesz, hasonló témákkal, valamint egy kellően képzavaros – avagy fantazisan vicces – karácsonyi üdvözlöt.

Ennyi volt. Ez kérem a Szindikátus magazin első száma. A kártyamagaziné, ami talán megalapozza, hogy a MAGUS rajongók újra néhány havonta várhassanak valami újdonságot. A

kártyajátékos magaziné, amiben a kötelező admin részek mellett 8 oldal az, amivel én nem tudok mit kezdeni, tehát csak kártyás, és 28,5 oldal az, amire a szigorú elvek mentén is rá lehet mondani, hogy MAGUS. Az egész oldalas képeket nem számoltam, amiket én mondjuk ugyanúgy szeretek, mint akinek a gyűjteményében lapul kártyaként...

A legnagyobb fájdalomunk az lehet, hogy miért nem lehet kapni ezt? Nos, mint írtam róla, minden kezdet nehéz, plusz más idők járnak, plusz minden drága... csoda, hogy így is keresztül lehetett vinni. Hozzáteszem, amikor Aquirral a folytatásról beszélgettem, nem titkolta, hogy már dolgozik az újranyomáson, tehát lesz még ebből a számból is beszerezhető példány, és gondolom, remélem, hogy a folytatásnál már figyelembe veszik a vélhetően

majd tapasztalható érdeklődést. Ami nem csak azért lesz, mert a MAGUS anyagokra szomjazó rajongók ajkára egy mézcsepp hullik.

Végül azzal zárom, hogy köszönöm a lehetőséget, a nosztalgikus hangulatot, a számos feldolgozásra való apró újdonságot. Csak így tovább, ha ilyen minőséget sikerül tartani, az méltó lesz ahhoz a várakozáshoz, ami megelőzte azt, hogy egy rú – akarom mondani – Szindikátus újra megjelenhetett.

2022.22.19.

Szerző: Magyar Gergely

Hozzászólás, vélemény, észrevétel:
magyargergely@kalandozok.hu